

Nr 285.

Av herrar **Gustafsson** i Lekåsa och **Gardell**, *angående förbilligande av kostnaderna för läkarbesök på landsbygden.*

Genom bilismens tillkomst har, hur egendomligt det än låter, sjukvården på landsbygden i vissa fall fördyrats. Dessförinnan måste den sjuke alltid skaffa skjuts för läkaren, vare sig han själv förfogade över häst och vagn eller också anmoda en granne att köra. Det kostade den sjuke således i regel ej några kontanta utlägg för skjutsen eller i värsta fall en mycket ringa utgift. Oaktat det den tiden fanns gott om gästgivaregårdar, som hade monopol på skjutsrättigheter, så hade dock vilken hästägare som helst rätt att utföra skjutsning mot betalning utan att bli åtalad därför.

Så är ej förhållandet nu. Är en person, som ej har egen bil, i behov av skjuts måste han anlita en trafikbil. Skulle han anmoda en person, som har en privatbil, att mot betalning utföra skjutsning, blir denna person bötfälld för utövande av olaga trafik.

För att alltid hava tillgång till skjuts är det nära nog nödvändigt för en tjänsteläkare att hava egen bil. Att läkaren måste hava gottgörelse för sina kostnader för bilen faller av sig självt. Och då statsverket ej ersätter denna kostnad måste han taga betalt av den sjuke. Det är alltså själva resan för läkaren till den sjuke, som i mycket hög grad fördyrar landsbygdens sjukvård. Enligt vår mening är det därför önskvärt att från statsmakternas sida något göres för att läkarvården på landsbygden förbilligas och, om det låter sig göra, helst så att den blir lika billig som i städerna.

Enligt vårt förmenande är det trafikbilinnehavarnas monopol på skjutsar, som många gånger gör att den sjuke måste anlita läkarens bil och ej kan betjäna sig av en billigare privatbil. Vissa hushållningssällskap lära betala en viss summa eller också tillhandahålla sina konsulenter bilar för att därmed förbilliga omkostnaderna. Det vore kanske möjligt att även staten ville på ett eller annat vis lämna varje tjänsteläkare och veterinär liknande förmåner t. ex. ett årligt kontant bidrag och sedan bestämma en lägre rese-taxa eller desto bättre att läkaren ej skulle ha någon reseersättning av den sjuke.

På grund av vad som här ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t
anhålla om en utredning om förbilligande av kostnaderna
för läkarebesök på landsbygden.

Stockholm den 23 jan. 1937.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.

Th. Gardell.
